

primitiv Maade, viser det sig dog, at der i det sidst forløbne Aar ved Krik har været ekspederet Skibe i Udenrigsfart i et Antal af 30 for Udgaende og 22 for Indgaende, og i Indenrigsfart 7 for Indgaende og 11 for Udgaende. Det er jo ikke saa lidt, naar man tager Hensyn til den overordentlig besværlige Maade, hvorpaa de paagældende Skibe maa ekspederes. Der er derfor ikke Tvivl om, at hvis man fra Statens Side vil ofre de 144,000 Kr., som her paa kræves, vil det være af meget stor Betydning for de omliggende Sogne. Det vil sige, det vil naturligvis først og fremmest være af Betydning for Fiskeriet, men det vil ogsaa være af Betydning for de godt og vel 1,500 Tdr. Hartkorn, som repræsenteres af de 4 Sogneraad, der, som d'Hrr. maaske have set — Andragendet er i alt Fald omdelt paa d'Hrr.s Pladser — andrage om dette Anlæg. Disse Sognes Beboere udgøre godt og vel 7,000. Det er altsaa ikke saa forsvindende lidt, som man skulde tro efter Anlægskapitalens Størrelse. Men saa meget mere Haab turde der vel være om, at den høje Regering kunde enes med Finansudvalget om at bevilge dette lille Beløb. Jeg tror, det vilde være en overmaade fornuftig Foranstaltning, og jeg tør sige, at man kan være nogenlunde sikker paa, at Overslaget ikke bliver overskredet. Det er nemlig af saa ny Dato, at det er udarbejdet for neppe en Maaned siden af en af Vandbygningsvæsenets dygtigste Ingeniører, saa jeg tror, det er fuldt paalideligt.

Der har — det kan jeg gerne nævne med det samme — været gjort den Indvending ved et Havneanlæg ved Krik, at der fryser Farvandet let til. Det er nu egentlig ogsaa en Misforstaaelse, som nærmest maa henføres til de vedkommendes mere kontormæssige end praktiske Uddannelse. Naar der overhovedet er Is i Farvandet, er det en Fordel, at Isen ligger fast, thi saa kan ethvert ordentlig bygget Dampskib med Lethed holde en Rende aaben, men over for Drivisen, som fylder hele den øvrige Del af det store Limfjordsbassin inden for Kanalen og skal passeres af de Fartøjer, der skulle ned til en eventuel Røjensø-Odde-Havn, ere Skibene nærmest hjælpeløse. Det er altsaa egentlig en Fordel, at det lægger hurtig til oppe ved Krik. Derved aabnes Muligheden for at kunne holde Sejlløbet aabent, thi Sejlløbet holdes i Reglen aabent af sig selv, i alt Fald meget længe. I den store Bredning er der Drivis, men paa Grund af den stærke Strøm i det smalle Løb op til Krik

holdes dette Løb aabent meget længere end den store Bredning. Men selv om det lægger til — og paa Siden lægger det til, paa det flade Vand lægger det til — er det langt lettere at bryde en Rende gennem fast Is end gennem Drivis. Det sidste er nemlig absolut ugørligt. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Sagen, men kun anbefale, at der tages paa dette lille Spørgsmaal med Velvillie. Jeg tør ikke tale med samme Tillidsfuldhed som det ærede Medlem, der talte om Løgstørfærgen (Kvist) han havde jo Løfter i Forvejen. Det har jeg ikke. Men jeg vil haabe, at man tager fornuftigt paa det. Naar man ved at anvende 144,000 Kr. kan opnaa den samme Nytte, som kan faas for 970,000 Kr., tror jeg, at alle kunne være enige om at gaa til denne Anvendelse. Dermed skal jeg anbefale Sagen saavel til Ministerens som til Finansudvalgets Velvillie.

Ministeren for offentlige Arbejder

(*Juul-Rysensteen*): Jeg kan kun udtale min Tilfredshed med, at jeg er sluppen nogenlunde vel gennem Finansudvalget. Naturligvis var der enkelte Poster, som jeg kunde have ønsket afgjort anderledes. Hvad jeg meget beklager, er Nedsættelsen af Overportørernes Antal og af Bestillingstillægene til en Del Jernbanearbejdere, men da den meget ærede Ordfører sagde, at vi mulig til 3die Behandling kunne komme tilbage til den Ting, skal jeg ikke gøre videre Halvløj derom i Øjeblikket, men tale derom med Finansudvalget, hvis vi ikke ere komne saa vidt med Lønningsspørgsmaalet, at det vil være overflødig. Naar den meget ærede Ordfører sagde, at det er særlig Kullene, der have foranlediget, at Statsbanerne have forrentet sig daarligt, saa forholder det sig ganske rigtigt. Jeg oplyste i sin Tid i Finansudvalget, at jeg faktisk var kommen uheldigt fra den sidste Licitation over Kul, idet en hel Del af dem vare blevne billigere ved Leveringstiden, end da Licitationen fandt Sted, men jeg fastholder, at efter alt, hvad der forelaa den Gang, vilde det have været farligt ikke i det Øjeblik at gaa ind paa de Priser, som vare under, hvad man kunde vente, de vilde blive. Jeg har i disse Dage givet Ordre til, at der skal foretages Licitation flere Gange. Man vil da bedre kunne følge Markedets Priser end hidtil, da Licitation kun har fundet Sted hvert halve Aar, og altsaa kunne undgaa at komme i det Uføre, som jeg i Aar kom i ved den halvaarlige Licitation. Jeg maa dog herved bemærke, at det er Licitation over en Vare, som skal bruges